

1. Τα γράμματα

Ιστορία

Θεμελίωση της επιστήμης της ιστορίας

1. Ηρόδοτος ☞ «ο πατέρας της Ιστορίας»:

- Αφήγηση των περσικών πολέμων.
- Καταγραφή ιστορίας των ανατολικών λαών, της Αιγύπτου και των ελληνικών πόλεων.
- Παρουσίαση πολλών μυθολογικών στοιχείων.

2. Θουκυδίδης ☞ ο θεμελιωτής της επιστημονικής ιστορικής έρευνας:

- Εξιστόρηση του πελοποννησιακού πολέμου.
- Χαρακτηριστικά του : ακρίβεια, αντικειμενικότητα και αναφορά πραγματικών αιτιών (όχι μυθολογικών).

3. Ξενοφών ☞ ο συνεχιστής της ιστορίας του Θουκυδίδα:

- Εξιστόρηση της ιστορίας των ελληνικών πόλεων μέχρι την ηγεμονία της Θήβας (362 π.Χ.: «Ελληνικά»).

☞ Και οι τρεις μεγάλοι ιστορικοί εξιστορούν σύγχρονά τους γεγονότα και δεν αποφεύγουν υποκειμενικές απόψεις.

Φιλοσοφία

Ανάπτυξη νέων ρευμάτων

Σοφιστές → μεγάλη η συμβολή τους στην παιδαγωγική και ρητορική.

Σωκράτης – Πλάτων → επικρίνουν τους σοφιστές για προβολή προσωπικού οφέλους.

1. Σωκράτης ☞ ο πατέρας της διαλεκτικής μεθόδου:

- Δεν έγραψε κανένα έργο.
- Η διδασκαλία του είναι γνωστή από τα έργα των μαθητών του.
- Είναι ο κήρυκας της ηθικής διαβίωσης.

2. Πλάτων ☞ πίστη στον κόσμο των ιδεών : ιδανική περιοχή, πέρα από τον κόσμο των αισθήσεων, όπου κυριαρχούν το καλό το ηθικό και το ωραίο.

3. Αριστοτέλης ☞ έβαλε τις βάσεις για πολλές επιστήμες:

- Είναι μαζί με το δάσκαλό του Πλάτωνα οι δύο κορυφαίοι διανοητές της αρχαιότητας.
- Το έργο τους αποτελεί τη βάση της σύγχρονης φιλοσοφίας και επιστήμης.

Ιατρική

- Ο **Ιπποκράτης** από την **Κω** ιδρύει την πρώτη μεγάλη ιατρική σχολή.

Ρητορική

Ανάπτυξη της ρητορικής τον 4^ο αι. π.Χ.

- Τόπος άσκησης της ρητορικής: δικαστήρια, Εκκλησία του Δήμου
- Ρήτορες : Λυσίας, Ισοκράτης, Δημοσθένης, Ισαίος κ.ά

Θέατρο

Δημιουργία **τραγικής** ποίησης (**τραγωδία – σατυρικό δράμα – κωμωδία**).

Μεγάλοι τραγικοί ποιητές:	Παρουσιάζουν τους ανθρώπους:
Αισχύλος	καλύτερους από ό,τι ήταν
Σοφοκλής	όπως θα έπρεπε να ήταν
Ευριπίδης	όπως ακριβώς ήταν

Αριστοφάνης: διακρίνεται στην κωμωδία και σατιρίζει τη σύγχρονή του ζωή.

☞ Τόλμη – σάτιρα – αθυροστομία – καυστικός λόγος.

Το αρχαίο θέατρο διδάσκει τους αρχαίους Έλληνες:

☞ Να αποφεύγουν την υπερβολή, την υπεροψία, την αλαζονεία.

☞ Να ακολουθούν το μέτρο, τη σύνεση, την αρετή.